Nr. 22. Mielec, dnia 15 lutego 1932 r. Rok XI.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: Z-24-17/32 Mielec, dnia 9/2 1932.

Po myśli reskr. Pana Wojewody z dnia 25 stycznia 1932 L. Z L. I. 6-1/32 przypominam Zwierzchności gminnej, że obowiązujące dotychczas b. austr. rozporządzenia o oględzinach zwłok żądają od personelu wykonującego oględziny, by donosił władzom sanitarnym o zaniedbaniu chorych, partactwie lekarskiem, śmierci gwałtownej i chorobach zakaźnych, tudzież by dostarczał im materjału do sporządzania statystyki zgonów (b austr.dekret nadw. z dnia 25 lutego 1784 r.). Na tej podstawie oglądacz zwłok winien pozostawać w ścisłym kontakcie z lekarzem powiatowym, podając mu bezzwłocznie do wiadomości między innemi także każdy zgon na chorobę zakaźną.

Obowiązująca jeszcze obecnie instrukcja dla oglądaczy zwłok (rozp. b. namiestnictwa Galicji z dnia 10-IV 1895 Dz U. i r kr. Gal. L: 40) żąda również takiego zawiadomienia władzy (pkt. 12) zaś w pkcie 3. wymaga ona informowania się oglądaczy zwłok o bliższe szczegóły i objawy choroby zmarłego oraz czy i przez kogo był leczony, w którym czasie i wśród jakich objawów skonał. Rzeczą oczywistą jest, że takich informacyj może udzielić przeważnie tylko lekarz który leczył zmarłego, on też jest w stanie podać rozpoznanie choroby. To też stwierdzenie przyczyn zgonu będzie możliwem tylko po udzieleniu oglądaczowi zwłok rozpoznania lekarza, który leczył zmarłego.

Wobec powyższego należy zarządzić by· oglądacze zwłok stawiali rozpoznanie przyczyny zgonu dopiero po otrzymaniu pisemnej notatki lekarza, który ostatnio leczył zmarłego; notatkę tę należy dołączać do kart pośmiertnych:

2) by niezwłocznie donosili lekarzowi powiatowemu o wszystkich przypadkach zgonów z przyczyn wyżej podanych, wymieniając datę i domniemaną przyczynę zgonu oraz ewent nazwisko lekarza, który ostatnio zmarłego leczył.

Przy przeglądaniu wykazów zgonów stwierdziłem, że bardzo wielu oglądaczy podaje jako przyczynę zgonu „pryszcz“ Wprawdzie oglądacze zwłok nie mogą znać wszystkich chorób i stawiać należytych rozpoznań lekarskich — niemniej jednak jest rzeczą niedopuszczalną stawiania jakowychś urojonych, wogóle nieistniejących, gdyż uniemożliwia to prowadzenie należytej statystyki zgonów.

Równocześnie polecam Zwierzchności gminnej by do dni 8 przedłożyła mi imienny wykaz oglądacza zwłok i jego zastępcy podając czy są oni zaprzysiężeni a nadto czy posiadają Instrukcje dla oglądaczy zwłok, o czem Pan naczelnik gminy winien się osobiście przekonać.

L: G I.4/22 Mielec, 27 stycznia 1932.

Zdarzają się wypadki, że urzędy gminne przeprowadzając egzekucje administracyjne, dokonują zajęcia oraz licytacyjnej sprzedaży ziemiopłodów, zastawionych na rzecz Państwowego Banku Rolnego z tytułu kredytu pod rejestrowy zastaw rolny.

Istota rejestrowego zastawu polega na tem, że ziemiopłody zastawione na rzecz instytucji, udzielającej pożyczki, nie mogą być usunięte z pod zastawu, a na podstawie art. 21 rozp. Prezydenta Rzp. Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360 z 36 marca 1928 r. winny usunięcia zboża z pod zastawu jest pociągany do odpowiedzialności karnej.

Jak wynika z powyższego również egzekucja przeprowadzana na zastawionych ziemiopłodach jest naruszeniem praw, gdyż omija obowiązujące przepisy.

Powyższe podaję do wiadomości, z poleceniem ścisłego przestrzegania przepisów z art. 21 rozp. P. Prezydenta Rzeczp. z dnia 22 marca 1928 Dz. U. Rz. P. Nr. 32 poz. 360, przyczem nadmieniam, że na zbożach zastawionych na rzecz Państw. Banku Rolnego znajdują się zawsze specjalne znaki zastawnicze, zatem organa egzekucyjne nie mogą mieć w tym kierunku żadnych wątpliwości.

L: Wet. 13-3/32. Mielec, dnia 10/II 1932.

Stwierdzono dowodnie, że pomimo rozporządzenia Pana Wojewody z dnia 30 marca 1931 L:-W. I c. 170/31 podanem Zw. gmin. do przestrzegania nie wszyscy naczelnicy gminy stosują sie do powyższego zarządzenia Wobec powyższego polecam Zwierzchności gminnej ponownie aby naczelnik gminy względnie jego zastępca przeprowadzał rewizje stanu zdrowia zwierząt raz na miesiąc wspólnie z osobą wydającą świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt—w czasie między 20. a 25. a odnośne sprawozdania przedkładali mi do dnia 30 każdego miesiąca.

Za ścisłe wykonanie powyższego zarządzenia czynię P. Naczelnika gminy osobiście odpowiedzialnym.

L. wet.- 18/2/32.

Rozmieszczenie

ogierów państwowych

na rok 1932.

Mielec, dnia 22/I 1932 r.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych

w powiecie.

Wskutek pisma Państwowego stada ogierów w Drogomyślu z dnia 7 stycznia 1932 r. L.: 1996 zawiadamiam, że Ministerstwo Rolnictwa ustanowiło stację ogierów w: 1) Czermin kol. 2) Padew, na którą wyznaczyło niżej wymienione ogiery:

Nr.	NAZWA		Maść	Rasa	Opłata za stanowienie Zł	Godzina stanowienia
1446	Parnas	Czermin kolonja	kasztan	Peł. kr. ang.	10	**Do końca marca:** od 9 do 11 godziny przed południem, od 3 do 5 godziny po połudnu. **Począwszy od kwietnia:** od 8 do 11 godziny przed południem, od 3 do 5 godziny po południu.
340	Carabas		gniady	Pół kr. ang.	7	
1472	Zoświt		„	„ „	7	
268	Tenor		„	„ arab.	10	
327	Star of Hanover		kasztan	„ ang. arab.	10	
342	Dahoman		gniady	„ arab.	7	
633	Thescus	Padew	kasztan	„ ang.	7	
24	Maestoso		gniady	lipicońska	7	
558	Grey Melton		gniady	ang. arab.	7	

UWAGA: Każdy hodowca, który odstanawia klacz ogierem państwowym, powinien natychmiast po odstanowieniu klaczy żądać od dozorcy stacji (dzierżawcy) kwitu na wniesioną opłatę. Za okazaniem kwitu dozwolone są jeszcze bezpłatnie, w razie potrzeby, cztery dodatkowe skoki w odpowiednio wyznaczonym czasie. Gdy klacz przeprowadzona do próby, odbija, żądać świadectwa stanowienia.

Starosta powiatowy: Balicki.

L: Wet.-14-4/32. Mielec, dnia 28 stycznia 1932.

W myśl reskryptu Pana Wojewody z dnia 23/1 1932 L: Wt. 128/Py-7-31 wydanego z uwagi na istniejące niebezpieczeństwo zawleczenia pryszczycy z Województwa Śląskiego gdzie ta zaraza obecnie panuje przypominam rozp. Pana Wojewody z dnia 14-7 1928 L Wet. 451/12 umieszczone w Orędowniku z dnia 15-8 Nr. 10 a wszczególności:

Handlem zwierzętami jednokopytowemi (końmi, osłami, mułami, osło-mułami) i zwierzętami racicowemi (bydłem rogatem, bawołami, owcami, kozami i nierogacizną) zajmować się mogą tylko osoby, które posiadają do tego uprawnienie przemysłowe i rozporządzają stajniami (chlewami) spędowymi odpowiadającymi przepisom ustawy budowlanej oraz obecnym wymogom policji weteryn. a przedewszystkiem tak urządzonemi, aby się dały rychło i skutecznie oczyścić i odkazić.

Osoby uprawnione do handlu zwierzętami mogą do nabywania zwierząt posługiwać się także pomocnikami, o ile ci pomocnicy uzyskają od władzy politycznej powiatowej siedziby swego pracodawcy osobne upoważnienie do nabywania zwierząt w imieniu i na rachunek swych chlebodawbów.

Handlarze zwierzętami obowiązani są na żądanie każdego organu kontrolnego legitymować się;

a) uprawnieniem przemysłowem i

b) konsensem na stajnię spędową.

Handlarzy i pomocników nie posiadających wszystkich wymaganych warunków, jak również wszelakiego rodzaju przekupniów i pośredników w handlu należy bezwarunkowo wykluczać od handlu na targach i jarmarkach.

Handlarzom zwierzętami wolno zwierzęta przeznaczone do handlu umieszczać i przetrzymywać tylko w konsensowanych stajniach spędowych.

Wypędzanie takich zwierząt na wspólne pastwiska i do wspólnych miejsc pojenia i pławienia, oraz oddawanie lub wypożyczanie takich zwierząt innym osobom celem tymczasowego ich przetrzymania jest wzbronione.

Handlarze zwierzętami obowiązani są przechowywać paszporta na zwierzęta przeznaczone na handel w miejscu, gdzie te zwierzęta są pomieszczone tak, aby na żądanie każdego organu kontrolnego mogły być natychmiast okazane

Rzeźnikom i masarzom wolno zwierzęta przeznaczone na rzeź umieszczać tylko w stajniach osobno na ten cel urządzonych i przez władzę polityczną powiatową uznanych za odpowiednie. Wypędzanie tych zwierząt na wspólne pastwiska, lub miejsca wspólnego pojenia pławienia jakoteż umieszczanie ich w obcych stajniach jest wzbronione.

Osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, misiarze, osoby handlujące, rzeźnicy, masarze i tp.) zabraniam jak najsurowiej wstępu do obcych stajen, obór, chlewów i tp.

Zakaz ten nie odnosi się do rzeźników i masarzy w wypadkach zakupna na obejściu lub pastwisku zwierząt, które mają być poddane rzezi z konieczności.

Przekroczenia tego rozporządzenia o ile nie podpadają pod przepisy ustawy przemysłowej, karane będą według rozdziału VII. rozp Prezydenta Rzeczp. z 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

Równocześnie polecam Zwierzchności gminnej należyte ogłoszenie powyższego zarządzenia w obrębie gminy i dopilnowania by przepisy te były ściśle przestrzegane.

L: P-14 1/32. Mielec. 29 stycz. 1932.

Stanisław Kuranda. zamieszkały w gminie Białobożnicy pow. Czortków, ur. 1902 syn Jana i Anny, czując wstręt do pracy włóczy się po kraju i wyłudza wsparcie na rachunek gminy Białobożnica.

Podając powyższe do wiadomości oznajmiam, że gmina Białobożnica nie będzie zwracać żadnych kwot udzielonych w/w tyt. wsparć lub zapomogi.

L. O K/338 31. Mielec, 30-XII 1931.

Prawomocnem orzeczeniem Starostwa w Ropczycach z dnia 24 listopada 1931 L. XXX-38-Ma zasądzony został Stanisław Majka na grzywnę w kwocie 30 zł ewent. na karę aresztu przez 3 dni za przekroczenie ustawy wojskowej.

Ponieważ wymieniony wydalił się z miejsca zamieszkania swego w niewiadomym kierunku, wzywam Zw. gminną, aby zarządziła poszukiwanie za nim w tamt gminie a w razie dodatnim ściągnęła od niego nałożoną grzywnę, ewentualnie zawiadomiła mnie o zachodzących przeszkodach do dni 14

L O.K-332/31. Mielec, 30-XII 1931.

Prawomocnem orzeczeniem Starostwa w Białej, z dnia 18-II 1931 L.K.A. 238-31 zasądzony został Wiktor Sikora na grzywnę w kwocie 20 zł. ewent. na karę aresztu przez 2 dni za przekroczenie ustawy art. 11 ust z 21-III 1931 r. Dz. U. R. Nr. 51-425.

Ponieważ wymieniony wydalił się z miejsca zamieszkania swego w niewiadomym kierunku, wzywam Zw. gminną, aby zarządziła poszukiwania za nim w tamt gminie a w razie dodatnim ściągnęła od niego nałożoną grzywnę ewent. zawiadomiła mnie o zachodzących przeszkodach do dni 14.

L.O.K-331-31. Mielec, 30-XII 1931.

Prawomocnem orzeczeniem Starostwa w Białej, z dnia 22 czerwca 1931 L.K.A.-1494-1495 zasądzony został Gracjan Piechowicz na grzywnę w kwocie 13 zł. ewent. na karę aresztu przez 26 godzin za przekroczenie ustawy art. 68 ust. 2 i 94 ust. 23-V 1927 Dz. U R Nr. 40-458

Ponieważ wymieniony wydalił się z miejsca zamieszkania swego w niewiadomym kierunku, wzywam Zw. gminną, aby zarządziła poszukiwanie za nim w tamt. gminie a w razie dodatnim ściągnęła od niego nałożoną grzywnę ewent. zawiadomiła mnie o zachodzących przeszkodach do dni 14.

Starosta powiatowy: (-) M. Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.